

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 81.

Tolvte Session.

25de Møde.

Lovordagen den 3die Novbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Ordføreren (S. N. Hansen) (fortsat): Det Underændringsforslag, jeg har stillet til den af Udvalget foreslaaede nye § 4, gaaer kun ud paa at rette en indløben Feiltagelse, idet der nemlig i bemeldte Paragraph er indsat, at den runde Sum, hvorom Paragraphen taler, skal stilles til Indenrigsministerens Raadighed, hvilket maa rettes til: „Kirke- og Underviisningsministeriets,“ da det store kongelige Bibliothek forterer under sidstnævnte Ministerium. Hvad angaaer den af Udvalget foreslaaede nye § 5, da sigter den jo kun til ogsaa i denne Lov at optage en Bestemmelse, lig den, der findes i de i de sidste Aar udkomne Sagelove, nemlig at den inden 5 Aars Udløb underkastes en almindelig Revision. Forslaget under Nr. 4 er blot en Tilspøining til Titlen, for at den kan komme til at svare til det Indhold, Loven vil faae, saafremt Udvalgets Forslag til de nye Paragrapher blive vedtagne.

Schiern: Jeg har ønsket Ordet for at høre mig med Hensyn til de Bestemmelser om det store kongelige Bibliothek, der foreslaaes optagne i Loven som en § 3 og 4, og for at motivere min Afstemning i denne Henseende.

Foresløbig skal jeg dog gjøre en formel Bemærkning med Hensyn til selve Titlen. Der foreslaaes i Titlen indskudt efter Universitetsbibliotheket: „og det store kongelige Bibliothek“.

Men jeg synes, at da det store kongelige Bibliothek er over dobbelt saa stort som Universitetsbibliotheket, er saa stort, at det danner det 6te i Rækken af de store Bibliotheker i Europa, vilde det være mere passende og mere stemmende med hvad der ved andre lignende Leiligheder pleier at ssee, at det blev anført i Epitafen. Dog kan dette her maaskee kun ansees for en Smagsfag.

Hvad selve Realiteten angaaer, troer jeg, at naar man har fulgt de Forhandlinger, der her have fundet Sted angaaende det store kongelige Bibliothek lige fra den første Gang, da der i denne Sal fremkom Forslag om at sammenfælde det med Universitetsbibliotheket — en Tanke, der efter min Mening var endnu mere fortviølet end Tanken om i vor nordiske Vinter om Aftenen at opløse de Vogrækker, der allerede have været mere end tilstrækkelig hjemløste af Udebrande. — da kan man ikke vægre sig ved at faae det Indtryk, at man hertilands ei har været aldeles fri for at have medbragt en vis Ugunst ligeoverfor det store kongelige Bibliothek. Jeg troer, at Enkelte for en saadan Ugunst maaskee have havt baade udflydelige og uundflydelige Grunde, sjøndt Ugunsten selv dog aldrig burde rammet Institutet som saadant. Jeg troer saaledes, at der fra en, nu fjern Tid, fra den Tid, da det kongelige Bibliothek ikke var aabnet for Publicum, men stod i et særeget Forhold til Kongehuset og Hoffet, ja man kan muligens endog sige, lige fra Traditioner fra selve Stifteren, Kong Frederik den Tredies Tid, og fra de Dage, da Griffensfeldt tjente som Bibliothekar, gif der derovre længe